

Høring: Skole- og tilbudsstruktur for videregående opplæring i Agder

AGDER
fylkeskommune

Innsendt: 24.09.2025 11:04
Referanse-ID: 32M-W6X
Skjema-ID: AFK-160

Åpen høring

Informasjon

Innsender av høringen

Fornavn	Nila Christin
Etternavn	Strengenes-Berge
Hvem svaret du for?	☒ Jeg svarer på vegne av klubb, lag, forening eller annen gruppe uten eget organisasjonsnummer

Navn på klubb, lag, forening eller annen gruppe	Transport og logistikk vg2 Hornnes
---	------------------------------------

Region

Hvilke regioner gir du innspill til?	☒ Region: Indre Agder
--------------------------------------	---

Region: Indre Agder

Utdanningstilbud

Elevtallet er stabilt lavt og forholdsvis mange søker seg til utdanningstilbud utenfor regionen. Har du/dere forslag til hvordan

Elevtallet i Indre Agder ser ut til å være stabilt frem mot 2040. Den enkleste måten å sikre flere søkere på, er å kutte ut at elever fra Valle og Bykle får nærscolepoeng

vi opprettholder et godt tilbud i regionen?

andre steder enn på Setesdal vgs. Denne regelen er fantastisk for elever som kommer fra disse kommunene, men også utrolig urettferdig for andre elever som bor på et øde sted. Vi har elever som går på denne skolen som har lenger pendlevei enn elever fra Valle. Hvorfor skal ikke de få nærscolepoeng på andre skoler da? Enten bør alle elever som bor øde til få samme fordel, ellers må det kuttes ut!

Generell kommentar

Skole- og tilbudsstruktur

Har du noen generelle innspill til høringen som nå er ute for skole- og tilbudsstrukturen i Agder?

Vi vil beholde Setesdal videregående skole som den er, det er en liten skole som ligger veldig sentralt i regionen vår. Vi mener at prinsippene om å kutte ut halve klasser og at yrkesfagklasser skal kunne bli større, er helt feil. I tillegg, er det veldig uheldig å kun sitte igjen med skoler som har flere enn 300 elever. Da er det ingen skoler igjen ute i bygdene, og elever i vår region er avhengige av å pendle langt eller flytte for å kunne gå på skole. Det vil påvirke den psykiske helsa til mange elever, og føre til flere som dropper ut.

Halve klasser på 7-9 er en grei mengde da det ikke blir for mange. Hvis det hadde vært 30 stykker på en yrkesfaglinje, ville det kanskje blitt komplisert med tanke på at det blir veldig mange som skal ut i praksis eller kanskje ikke det er nok plass på et verksted. Med 5-9 per klasse, får man tettere oppfølging og bedre resultater, noe gjennomføringsstatistikken på vår skole viser.

Små skoler er fantastiske på flere måter. Man får tettere oppfølging og miljøet er lettere å komme inn i. På Setesdal vgs. har vi elevheim, som er bra fordi det ikke er alle

som har kapasitet til å pendle eller har mulighet, lyst eller får lov til å flytte på egen hybel. På elevheimen får man tett oppfølging av voksne, og det er trygt og godt. Elevene blir fort del av et miljø og det er lagt til rette for at ingen skal kjenne på utenforskap og ensomhet.

Prisene øker på hybel/leilighet, og elevheim er en trygghet for elever som må flytte for vg1, de som bor på elevheimen må betale 3300kr i måneden, men hvis de skal flytte til en by fordi linja de vil gå på ikke er her, må de kanskje ut med 8000-10000kr i måneden. Borteboerstipendet ligger på rundt 6000kr. Elevheimen blir dekket av borteboerstipendet og elevene har enda råd til å leve. Hvis elevene må flytte til en by, dekker ikke borteboerstipendet hele leia og elevene har ikke råd.

Det er veldig tungt å pendle og man kan falle veldig ut av det sosiale fordi man trenger transport og på bygda er det ikke mye mulighet for kollektivtransport, og ikke alle har foreldre som kan hente og kjøre. Ei i klassen vår kjente veldig på kroppen hva pendling og det å havne utenfor kan gjøre med kroppen: "Da jeg søkte vg1 var jeg så lei av det sosiale som er her i området at jeg valgte å søke på en annen skole. Skolen ligger 1 time unna der jeg bor, med det er også en liten skole med få elever. Jeg ville ikke flytte hjemmefra så jeg måtte pendle, men når skolen startet angret jeg ganske fort. Det å stå opp klokka 05.30 hver dag, for å rekke bussen som gikk klokken 06.35 som også er den eneste bussen som går, er ikke så lett for en ungdom.

Etter hvert som jeg hadde gått på skolen en stund ble jeg syk. Jeg fikk en kronisk utmattelse sykdom i tillegg til sterk angst og depresjon, og falt veldig ut av det sosiale miljøet både fordi jeg pendla. Det førte til at jeg ikke kunne være med venner etter

skolen, dette gjorde at jeg mista alle vennene mine her hjemme også. Karakterene raste, og jeg begynte å kjenne på selvmordstanker på grunn av frykt for å gå om igjen/ikke komme igjennom et år med skole.

Jeg kom meg igjennom året, fordi jeg hadde en avtale med skolen om at jeg kunne gjøre mye av skolen hjemmefra, og vi hadde en lærer som la til rette for meg på verkstedet så jeg skulle få karakter. Hva hvis jeg ikke hadde gått på en liten skole der jeg ble sett og hørt? Hva hadde skjedd da?”

Moralen er at det å pendle ikke er så lett for ungdommer ned i 15-års-alderen. Det kan rett og slett gå galt hvis man ikke er heldig og møter på de rette folkene. Hadde eleven gått på en større skole, kunne konsekvensene blitt fatale.

Det er viktig at man har et godt utvalg linjer på den nærmeste skolen, for å redusere antall ungdommer som må føle på denne formen for utenforskap pga. pendling eller flytting.
